

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Évesz évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő részletekben: Kiosztók, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K. Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

A béke harcászai.

Európa még mindig fegyverben áll. A kontinens különböző országai, kicsinyek és nagyok, arra pusztítják életerejük javarészét, hogy tartsanak fenn minél nagyobb hadsereget, gyártsanak minél öldöklőbb puskákat és emeljenek minél impozánsabb erődítéseket. Az állam a nemzet fiait, alig hogy elérték a férfikort, máris kiragadja családjuk köréből s évekre elvonja őket mesterségüktől, élethivatásuktól, hogy gyakoroltassa a fegyverforgatásban és játszson el velük egy kis keserves és költséges katonáskodást, mert kell, hogy készen álljanak a nagy ütközetekre? Ó nem, a béke fentartására. Mert a béke szent nevében történik mind ez a tömegtelen pazarlása az emberi és gazdasági erőnek, egyedül, hogy a béke minden megzavarodásának elejét vegyék, versenyre keljenek a nagyhatalmak, no meg az apróbb souverainek is, hogy a „Si vis pacem, para bellum“ elvnek minél nagyobb hadsereggel hódoljanak.

Mert tényleg a Lékét akarja mindenki. Hisz a józan emberek belátták már mindenütt, hogy nemzetközi differenciáknak ágyuszóval, meg puskagolyóval való kiegyenlítése sem nem okos, sem nem igazságos eljárás. Nincs ugyan még sehol elég bátorság az általános lefegyverzésre, de azért észrevehető, hogy mindenütt iparkodnak megkímélni a világot a háború irtózatosságától. Szaporodnak az esetek, hogy két állam közt felmerült vitás

kérdéscsoportot többé nem kardélre, hanem választott bíróságra bizzák, hogy a strátégák harczterveit egy jogtudós ítélte helyettesíti.

A béke apostolainak eszméi tehát lassanként tért hódítanak. Megszűnt már a gunyolódás azokkal szemben, kik a kardvasat el akarják temetni, már nem illetik származás mosolylyal emez idealisták „utópisztikus“ tevékenységét.

A nemzetközi békekongresszus immáron hetedszer ül össze, s ezuttal Budapestet választotta gyűléseinek helyéül. Tárgyalásait nyomban fogja követni az interparlamentáris konferencia, mely lényegileg ugyanazon czélok elérésén fáradozik, mint a békekongresszus. Hisz mind a két tanácskozáson részt fognak venni ugyasólván ugyanazok a személyek, mind előkelőségei a különböző európai államoknak. Ha a béke kongresszus határozatai inkább csak olyan ideális értékű erkölcsi hatással bíznak: az interparlamentáris konferencia már jóval praktikusabb eredménnyel jár. Igaz, hogy ennek a határozatai nem bírnak közvetlen végrehajtó erővel, de azért mégis remélhető, hogy törekvéseit mind a kettő megvalósíthatja.

De sőt, ha nem is sikerülne mindig, mégis óriási erkölcsi haszonnal járnak az európai parlamentek oly számos tagjainak ez évenkénti összejövetelei, nagyban szolgálják a barátságos viszony születését és fentartását. Mert a személyes érintkezésben többnyire másképp nyilatkozik a

nemzetek érzülete, mint a sajtó harcziás közleményeiben, melyek gyakran tévedésbe ejthetnek a nép hangulata felől. A nép nemszereti az internacionális vitákat és sokkal nyugodtabban és józanabban ítél holmi zászlósértések felől, sem hogy rögtön készen állna a fegyveres megtorlásra. A különböző nemzetek képviselői, kik néhány napra összejönnek, rendesen meg is barátkoznak és boldogok, hogy alkalmuk van észrevenni, hogy mindegyik fél a közelebbi ismeretségnél csak szeretetreméltónak tűnik fel.

A jelenlegi konferencia tárgyalásainak központjában ezuttal is az a kérdés fog állni: hogyan volna lehetséges a nemzetközi viszályokat választott bíróságok által kiegyenlíteni. Azonkívül még fognak tanácskozni az idegenek oltalmának, valamint az idegenek kiutasíthatásának nem kevésbé fontos kérdései felől.

A nemzetközi választott bíróságok eszméje, melyet eddig minden interparlamentáris konferencián következetesen hangoztattak, mindinkább közeledik a megvalósuláshoz. Már komolyan gondolkodnak egy permanens választott bíróság felállításán, mely a kisebb természetű internacionális vitás kérdéseket békésen elintézné. Leginkább alkalmat adott erre egy Venezuela és a brit Guyana közötti határkérdés, mely miatt Anglia és az Éjszakamerikai Egyesült Államok majd hogy hajba nem kaptak. De végre mindkét állam vezérférfiai belátták, hogy mégis csak ostobaság volna, ha két rokon-

TÁRGZA.

Fővárosi látványosságok.

A „Székelyföld“ számára írta: Barthalis János.

Este 6 óra 20 perczkor robogott be velünk a vonat a budapesti központi pályaudvar impozáns indóházába. Szükségtelennek tartom e monumentális épületet s annak szembeeszkő szépségeit leírni. A kik az ezredéves kiállításra vagy valaha a fővárosba felrándultak a vidékről, eléggé gyönyörködhetek annak látásában.

909-en érkezünk meg oda, s a hivatalos kimutatás szerint azon napon 27 ezer és egy néhány száz vidéki zónázott a székesfővárosba az ország különböző részeiből — vasuton és gőzhajón, — hogy Budapest és a kiállítás szépségeiben gyönyörködjenek.

26 óráig tartó vasuti utazásunk alatt a túltömött kocsikban legnagyobb részünk ülőhelyhez csak úgy juthatott, ha valaki néhány perczre udvariasságból átengedte a helyét. Alvásról szó sem lehetett. A ki pedig azt meg tudta eszelekedni a zsúfoltságban, arra mint nyolezadik esőára bámult az egymás hátán szorongó passasír tömeg.

Az elszállásolás nehézségein szerencsésen át-estünk.

Rendes körülmények között, s ily fázasztó utazás után — mely agyoncsigázta az utast — bárki ágyba kívánczolt volna, hogy kipihenje magát. De az a tudat, hogy a fővárosban vagyunk — melyre büszke lehet minden magyar ember, mert a miénk az — elűzte az álmot szemeinkből, s a fáradságot kellemes, jóleső érzés váltotta fel. Éppen, mintha varázsló tündér érintett volna bűvös páleájával.

Mindenki a szabadba vágyott. Mindenki feledte az utazás fáradalmait.

Budapest már fénytengerben uszott. A villany- és légszuszálmpák ezrei nappali fényt árasztanak szét a fővárosban. Innen örökre száműzve van a sötétség. A falukba és vidéki kisebb városokba költözött ki az.

Hát még az a mozgalmas élet!

Térekön, utcákon mint áradat hömpölyög, hullámszik az emberfolyam. Mintha mindenkinek valami nagyon sietős elvégezni való dolga lenne, a melyet nem szeretne azon negyedóráról elmulasztani. A létérti, az önfentartási küzdelem hü képe az. Csak a vidéki ember jár lassan. Mert esodálkozik, mert bámul a főváros szépségein, a palotasorokon, az ezer-meg ezerféle látványosságon, melyekben nem kis szerepet játszik a fényes kirakatok sokasága. Meg is ismerik, hogy vidéki. Elárulja a mozdulata. És ha nem ügyel magára, egy-egy kegyes oldalba lökésből is kiveheti a részét.

A főváros mint óriási méhkas zug. Kibálás, hangos beszéd mindenütt.

A villamos- és lövonatu kocsik hármásával, négyesével dübörögnek végig, keresztül-kasul a városban. Csengők és tölökhangok figyelmeztetik a járókelőket, hogy az elgázolás veszélyének ki ne tegyék magukat. Társas- és bérkocsik százai robnak végig az utcákon, körutakon stb. És az embernek nagyon kell ügyelnie, ha a járdáról lelépett, hogy azok kerekéi alá ne kerüljön. Majd meg kerekpárosok siklanak el a népes utcákon nagy ügyességgel.

És ez így van éjjel-nappal. A zaj, a mozgás csak a késő éjjeli órákban hagy valamivel alább, (de azért ki nem hal) s már a kora hajnali órákban ujult erővel tör ki. — Aztán minden lépten-nyomon táruul látni való a vidéki szemek elé. Budapest a meglepetések városa. Igazán büszkék lehetünk, hogy a miénknak nevezhetjük.

Megérkezésünk utáni reggel, az üdítő álom után a kirándulók csapatja az előre megállapított program szerint a főváros kiválóbb nevezetességeit tekintette meg.

A gyönyörű új országház nagyszerű épülete a Dunaparton már távolról megragadja a szemlélő figyelmét. Azt állítják — s méltán is — hogy e nagyszabású mű ritkítja párját kontinensünkön. A

faju kulturnemzet egy olyan lappália miatt viszályba keveredne, melyet esetleg csak fegyveres uton lehetne kiegyenlíteni. És így kezdtek barátkozni a gondolattal, hogy az e fajta pereskérdések felől egy nemzetközi bíróság döntsön.

Ha e bíróság létrejönne, előreláthatólag nemcsak a csekélyebb fontosságú, hanem a nagyobb horderejű kérdésekben is folyamodnának ítéletéhez. Hisz alig van kérdés, mely annyira fontos volna, hogy megoldása megérné a háboruszkodásra pazarolt emberi és vagyoni erőt. Nem is e kérdések belső tartalma az, mely elintézésüket annyira megnehezíti, mint inkább az a körülmény, hogy a peres felek közt egyik sem akar engedni, nehogy ez által a prestigején csorbát szenvedjen. Ezért maradnak gyakran meddők a diplomáciai tárgyalások, a mennyiben egyik fél sem akarja magát legyőzöttnek vallani, nehogy ezt esetleg gyengesége jeléül magyarázzák. Egy választott bíróság ítélete előtt azonban könnyen meg lehet hajolni, különösen mivel a per tárgya alig állna helyes arányban a reáfordítandó perköltséggel, ha a keresetet egy hadsereggel kellene megindítani.

Az európai parlamentek képviselőit, kik a hétfőn kezdődő konferencián oly annyira tekintélyes számban gyűlnek össze, szívükből üdvözljük e honban, mely annyit harcolt Európa békéjéért. Vajha áldást ígérő törekvésük meg is hozná gyümölcseit.

Iparkamarai közgyűlés.

Maros-Vásárhelyt, 1896. szept. 16-án.

A maros-vásárhelyi [kereskedelmi és iparkamarai] ujjalakulása óta első gyűlését folyó hó 15-én tartotta meg. Tauszik B. Hugó elnök az alkalomhoz illő megnyitó beszéddel nyitotta meg a gyűlést, melyben üdvözlővén az ujjalakulás óta első ízben összeülő kamara tagjait, vázolta a kamara hívatását s rámutatott azokra az eredményekre, melyeket az első öt éves ciklus alatt a kamara a székei közgazdaság érdekében kivívott.

Elkes szavakban hitva föl ezután az új kamara tagjait kitarító és egyetértő munkásságra, a maga részéről ígervén, hogy mint eddig, úgy ezután is igyekezni fog fontos feladatának eleget tenni, mihez a kamara tagjainak jóindulata támogatását kéri.

József-körutról a földfeletti villamos vonaton s átszállással jutottunk oda.

Szent áhitattal léptünk a fényes kupolaterembe, mely az napon a látogatók előtt megnyitott. Az a fény, az az elképzelhetlen pompa, mely az ember elé tárul ott, kimagyarázhatlan hatással van a szemlélőre. Az a néhány száz ember, a ki belépett oda, a tündéres meglepetéstől elbűvölve némán tekintett körül. . . . mindenütt márvány, aranyozás. Az ablakok az üvegfestészet bámulatos előrehaladásáról tesznek bizonyosságot; a padlózat színes márvány mozaikkal kirakva. . . . s a magasból, körben a kupola alatt a falon szit. István, Mátyás, Hunyady János, erdély néhány fejedelme, Mária Theresia stb. okok életnagyságu szobra tekint alá művészi fényes kivitelben. Az elnöki szék a fejedelmi menyegyzetes trónokat juttatja eszünkbe. Szóval: mindenütt fény, mindenütt pompa. Ugyannyira nagy-szerű az a tündöklő mű, hogy annak láttára nagyon sokan így sohajtottak fel a bámulat halk sohajával: Csak ez az egy látvány megérdemelte volna, hogy gyalog is elzárándokoljunk a látására.

(Folyt. köv.)

Az elnöki közlésekből adjuk a következőket:

A kereskedelemügyi miniszter tudatta a kamarával, hogy a m. kir. államvasutak budapesti gépgyárába a múlt hónapban két székei munkás vétetett föl s hogy ugyanott még több fém munkás nyerhet elhelyezést. Ugyanazon miniszter tudatta, hogy a kamara javaslatára a külföldi tanulmány-utra szóló 300 frtos ösztöndíjat Csiszár Lajos marosvásárhelyi építész segédnek engedélyezte. Ugyanazon miniszter közölte, miszerint a m. kir. pénzügy-miniszter a kir. adóhivatalokat rendelettel tiltotta attól, hogy az iparkamarai illetéklajstromok kiadásáért díjakat követeljenek. Ugyanazon miniszter közölte, hogy Avéd Katinka és Papp Mari marosvásárhelyi szövótanítónők részére ez övre 400 frt államségélyt engedélyezett. A kamara elnöksége ismételt fölterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez a marosvásárhelyi vasúti pályaudvar kibővítése tárgyában. Az elnökség a kamara volt titkárnak Réthy Dezsőnek sírmlékeire hozzájárulásképpen megszavazott 250 frtot kiutalta s közölte a családdal a sírkőre vésendő felirat szövegét, mely így szól: „Szeretett titkárnak, a székei nép közgazdasági érdekei lángelkű előharcosának emlékéit kegyelettel őrzí — a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara.” A kolozsvári m. kir. posta-és távírdigazgatóság válaszul a kamara megkeresésére, tudatta, hogy a közdivásárhelyi postahivatalnál a kért személyzet szaporítást a jövő évi költségvetés terhére a miniszterhez intézett javaslatába felvette. Az ipartestületeknek Budapesten tartott országos kongresszusán a kamarát az előcség László Gyula másodtitkár kiküldésével képviseltette. Végül jelentést tett az elnök azon mozgalomról, mely Marosvásárhelyt a bőiparosok körében egy bőr anyag raktár szövetkezet létesítése érdekében megindult s mely remélhetőleg a közel jövőben jó eredményre fog jutni.

Az ülésnek fontosabb tárgyai a következők voltak:

A kereskedelemügyi miniszter jóváhagyta a kamarának azon intézkedését, hogy a kamarai tisztviselők nyugdíja a millenáris esztendőben háromszorosan számíttassék.

A m. kir. honvédelmi miniszter a honvédség jövő évi lábbeli szükségletéből a marosvásárhelyi kisiparosokat 300 pár könnyű cipő, a sepsiszentgyörgyieket 400 pár bakkanos és 400 pár könnyű cipő, — a közdivásárhelyieket 300 pár bakkanos és 900 pár könnyű cipő és a kovásznaiakat 300 pár könnyű cipő szállításával bizta meg.

A Kolozsvárt folyó hó 29- és 30-ik napjain tartandó iparkamarai értekezletre a kamara az elnököt és a titkárt jelölte meg képviselőkkül.

A törvényhatósági ipartanácsokba megválasztottak: Háromszékmegyében: Czimbalmos Ferenc és Ferenc Lajos rendes, Török Sándor és ifj. Nagy Elek póttagokul. Marosvásárhelyre: Eckwert József és Andrassy Imre rendes, László Samu és Kézai Károly póttagokul; Marostordamegyében: Kapusi Dániel és Urmánczi János rendes, Haimann Ignác és Wernescher János póttagokul; Csikmegyében: Deér Venczel és Györgyjakab Márton rendes, Tamás József és Urmánczy Vertán póttagokul; Udvarhelymegyében: Ugron Gábor és Konez Armin rendes, Fazakas József és Lengyel László póttagokul.

Ezután a kamara a levelező tagokat választotta meg. Majd a központi bizottságot és a szám-és nyugdíjalap vizsgáló bizottságokat alakította meg. Pénztárnokul egyhangú felkiáltással ismét Harmath Sándort, gazdálul pedig Petelei Mártont választották. A marosvásárhelyi törvényszékhez kereskedelmi ülnökké Eckwert József és Szabó István választottak be.

Schwarz Zsigmond kamarai tag indítványára a kamara fölterjesztést intéz a kormányhoz egy orszátrák-magyar bank fióknak Marosvásárhelyt leendő felállítására érdekében, Gáspár Antal és Incze Gyula kültagok indítványára kérelmezni fogják a sepsiszentgyörgy-csikszeredai vasútvonalnak folyó év október hó végén leendő megnyitását.

Hasonlóan Tauszik B. Hugó elnök indítványa kapcsán, megsürgeti a kamara a tervbe vett székei földi vasutaknak mielőbbi teljes kiépítését, nevezetesen fölkeri a kereskedelemügyi minisztert, miszerint odahatni szíveskedjék, hogy a Szászrégentől Gyergyószentmiklóson át Csikszeredáig, valamint ezen fővonalból kiindulva Székelyudvarhelyig veze-

tendő vonalrészek is a közel jövőben kiépítes-senek.

A teljes ülés tudomással vette az elnök jelentéséből, hogy a kamara 1895-ik évi jelentése elkészült s nemsokára szét fognak küldetni.

Bejelentetett, hogy az iparos segédek és tanoncok az országos kiállítással kapcsolatban rendezett időleges kiállításon a kerületből 11 segéd és 33 tanonc nyert kitüntetést. Sz. Szakáts Péter titkár jelentést tett a kiállítás látogatására rendezett csoportos felrándulásokról, mely szerint a kamara rendezése mellett a kerületből eddig 8 csoportban 807 egyén látogatta meg a kiállítást.

A székei és csángó vidéki fiúk ipari kiképzésének ügye a kormány és az érdekelt magyar-honi iparos körök lelkes támogatása mellett örvedesen halad előre. A közel napokban László Gyula kamarai másodtitkár hosszabb körutat tett nagyobb magyarországi városokban, hogy az ipari elhelyezést kereső székei és csángó fiúk részére jobb helyeket biztosítson. A gyűlésen nevezett másodtitkár beszámolván kiküldetésének eredményéről, örömmel tett jelentést az észlelt tapasztalatokról s nevezetesen azon érdeklődésről és jóindulatu egyszerűségről, melylyel az érdekelt iparos körök ez akeziót fogadták. Jelenleg a kamaránál 191 tiu és 141 tanonczkereső mester van bejelentve. Egy nagyobb csoport e hó végén fog az országban szétküldetni.

Fővárosi levél.

Durand és Durand.

— Egy bokszát életrejára. —

(Vége.)

Egy nappal a bemutató előadás előtt találkoz-tam ugyan a népszínház hátulsó kis színészbará-jára előtt Kürthy Emil író társammal, a ki így szölt hozzám:

— Erősítse meg holnap estére az oldalbordáit, mert még soha életében nem kaczagott annyit, mint a mennyit holnap este aczagni fog.

— Ugyan min? — kérdeztem tőle.

— A Vígsház új darabján, a Durand és Durand on!

Ennek a kedvező jóslatnak dacára azonban so tudott elmaradni fentebb említett háborzongatásom.

— Szegény Kürthy kollegám, — monologizáltam magamban, mialatt a színház megtelt közönséggel, — hogy még kaczagni tudjak a Durandokon?

S hozzá még kettőn?! . . . Ön bizonyosan nem ismeri a fekete szemű aszonykát, a szép katonatisztet, mely az érdekes kínai rakományt, a kit illette a melyet a borzalmas Durand a levögbe röpített hajójával együtt! Én azonban ismerem ezt a viporafajzatot, a mely ugy csinálja a legborzalmasabb tragédiákat, mint a hogy a magunkfajta ember egy cigarettára gyújt rá . . . Csalódik! Nem fogok kaczagni s a legenyhébb mosoly is rá fog fagy-ni az ajkamra! . . .

. . . Aztán felgördült a Vígsház függőnye és legördült, aztán újra felgördült, aztán újra felgördült s a 3-ik felvonásban ismét fel és ismét le és mikor vége volt Ordonneaux és Valabrègue urak darabjának, a színházból kitóduló közönség tömegében egy orvos barátomat vettem észre, a ki kiváló szakember a svéd gimnasztikában és a — lírikus versek költésében.

— Hahaha! — kaczagtam én. — Kedves doktor, hahaha . . . írjon nekem, hahaha . . .

— Hahaha! — kaczagott ő. — Mit? Hahaha! Egy . . . hahaha! . . . lírikus . . . hahaha! ver-set? . . . Hahaha!

— Hahaha! — kaczagtam újra én. — Nem, hahaha . . . Valamit a kaczagó görcs ellen . . . Hahaha!

— Hahaha! — kaczagott újra ő. — Erre, hahaha . . . nekem magamnak is szükségem volna! . . . Hahaha!

És így kaczagott a kitóduló közönségben minden második ember. A ki nem kaczagott, az csak azért nem tette, mert már nem bírták az oldalbordáit.

Mikor elhagytam a színházat, azt mondtam magamban, hogy Kürthy Emil író társam kész próféta: csakugyan nem kaczagtam soha életemben

annyit, mint a Vigszinháznak azon az új bohózatán! S minthogy a mai szomorú világban az emberiségnek az a legnagyobb jótévedése, a ki egészségesen meg tud kacagtatni bennünket, kibékültem a Durandok fajzatával, mint az emberiség jótévedőivel.

A levegőbe röptetett hajó Durand tengerészkapitányával, a feketeszemű asszonykával, a szép katonatisztel meg az értékes kínai rakományával olybá tűnt fel előttem, mint egy enzesztető áldozat, a melynek sötét tragikumára az erkölcsi világrendnek mulhatatlanul szüksége van, hogy mi fogyatkozásokkal teli emberek annál jobban meg tudjuk élvezni az élet vidám bohóságait.

Mikor átfeltájt az Otthon klubunkból hazafelé ballagtam, az oktagon tér sarkán két hang ütötte meg a füleimet:

— Hahaha! — szólt az egyik.

— Hahaha! — felelte rá a másik.

... Ezek a Vigszinház új darabjáról, a Durand és Durand-ról társalognak, szóltam magamban és az emberiség jövője iránt teljesen megnyugodva mentem haza.

Márkus József.

Ujdonságok.

— Milyen időnk lesz? A budapesti meteorológiai intézet távirati tudósítása szerint a közelebbi napokban szeles, hűvös és esős idő várható.

— Kinevezés. K-Vásárhelyi Benkő Sándor végzett joghallgató a temesvári kir. tábla kerületébe joggyakornoknak nevezetett ki.

— Iparfejlesztés a Székelyföldön. Baróth-ról jelentik: Weisz Berthold hátfőn folytatta körutját Háromszékmegyében ipartelepek létesítése céljából, délelőtt 11 órakor Pótsa v. b. t. t. főispán, Bessenyei Ferenc és Szivák Imre orsz. képviselők Benke Gyula fővárosi takarékpénztári igazgató, Gábor Péter alispán, dr. Székely nagybirtokos, Málk szerkesztő és Gyárfás főmérnök kíséretében Nagy-Ajtára érkezett, a hol az iskola egyik termében nagyszámu résztvevő jelenlétében értekezletet tartottak. Miután Pótsa főispán az ügy nagy nemzeti fontosságú czélját körvonalozta, Weisz Berthold hosszabb, a hazai iparviszonyokat behatóan ismertető beszédbe kifejtette akeziójának jelentőségét, utalt arra, hogy a mezőgazdasági viszonyok pangása mellett a lakosságnak csupán a gyári ipar jöhet segítségére. Gyakori helyesléssel félbeszakított beszédében felhívta a jelenlevőket véleményeik bizalmas

közlésére létesítendő gyártelepek jellegére nézve. Végül kimondották, hogy az iparfejlesztő bizottság Seps-Szent-Györgyön tartott ülésének határozatait elfogadják. Délben bankett volt, a melyben a főispánra, a jelenlevő vendégekre s Weisz Bertholdra számos felköszöntőt mondtak.

— Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Hadnagy Mihály és Nagy Adél okleveles tanítót, illetve tanítónőt, a tisztviselői állami elemi népiskolához, rendes tanítónővé, illetve tanítónővé nevezte ki.

— A király kegyeltje. Ezzel a czímmel méltán dicsekedhetik az erdélyi részek vezérvárosa, Kolozsvár. Most utjabban az a kitüntetés érte ő Felső részéről, hogy a szept. 30-án végbemenő országos ünnepélyére elfogadta a város meghívását. Ő Felső ugyanakkor Romániában lévén személyesen nem vesz részt, de intézkedett, hogy Fejérváry Géza br. képviselje. A kormány részéről Jósika Sámuel br. vesz részt az ünnepen, mely a vidéki millenniumi ünnepségek közt a legfényesebb lesz. A város maga semmiféle áldozatot sem kímél, hogy hagyományos vendégszeretetét a minden felől jelentkező idegenekkel szemben kifejtthesse. Remek király-sátrat emeltet, fényes lakomát ad, népünnepélyt, a nemzetiszinházban theater-parét rendez, s végül impozáns tűzijáték zárja be az ünnepélyt. A hatóság gondoskodott arról is, hogy az ország minden részéből érkező látogatók a szállodában a rendes jutányos áron kaphassanak lakást, s a közúti vasuton kívül kellő számu bérkocsi és omnibusz álljon rendelkezésre.

— Pestis. Bombay-ből sürgönyzik, hogy ott pestishez hasonló mirigyvész tört ki. Eddig háromszáz haláleset fordult elő.

— Az általános választások közeledtével mindenki olyan újságot kíván járatni, amely leggyorsabban és legkimerítőbben értesít a fővárosi politikai eseményekről s a mellett a vidéki mozgalmakról is alaposan informál. — Ilyen lap a Magyar Hirlap (Főszerkesztője: Horvát Gyula, felelős szerkesztője Fenyő Sándor), mely semmiféle pártnak sem áll szolgálatában; onnélfogva teljesen függetlenül mondja ki véleményét mindenről. Frissesség, ötletesség vonul végig mindennap hasábjain, melyeket a legkiválóbb politikusok, újságírók és tárczairók töltenek meg magas színvonalu dolgozatokkal. A Magyar Hirlap nagy népszerűsége és elterjedtsége mellett a legtöbb kedvezményt adja előfizetőinek. Kedvezményes áron kapnak ugyanis az előfizetők

képes gyermeklapot, gyönyörű divatlapot, teljesen díjtalanul jutnak birtokába a nagy karácsonyi albumnak, könyvalakban kapják meg a regényeket stb. stb. Tegyük még hozzá végül, de nem utolsónak érdem gyanánt, hogy a Magyar Hirlap a legpontosabban expedált lap. Előfizetési ára mindezek mellett csak 1 frt 20 kr. egy hónapra és 3 frt 50 kr. negyedévre. Az előfizetési pénzek a Magyar Hirlap kiadóhivatala czímére, Budapest, V., Honvéd-utca küldendők.

— A budapesti Plasticon újabb látványossággal gyarapodott. A budhisták tanát a lélekvandorlásról mutatja be megérzéskive, nagy feltűnést kelve.

Idegenek forgalma.

Szeptember 18-tól 25-ig.

Nemzeti szálló: Neumann Zsigmond utazó Bécs. Gotz Mátyás utazó Bécs. Keiner Ignác kereskedő Bécs. Strobel János zongora hangoló Brassó. Eisner Hugó kereskedő Brassó. Kupferschlich E. kereskedő Brassó. Soss Zsigmond utazó N.-Várad. Ferenczi Dezső kereskedő Kolozsvár. Foin Sándor utazó N.-Várad. Mérei József utazó Budapest. Dájbukát Gerő kereskedő Dálnok. Eichner Bertalan és neje kereskedő Csik-Osóbányos. Fuchs Dezső utazó Budapest. Perl József fogorvos Kolozsvár. Pogátsnik Olivér mérnök Déva. Schwarz Izrael gabonakereskedő Brassó. Hozolies Mór gabonakereskedő Brassó. Schwarz Ignác gabonakereskedő Marosvásárhely. Rideli Ferenc kereskedő-ügynök Medgyes. Oesterreicher Mór utazó Budapest. Rézer Ignác gabonakereskedő Brassó. Csipkay János m. kir. erdőmester Zsarnocza. Weisfeiler Kálmán kereskedő Brassó.

Jancsó szálló: Berger Károly utazó Bécs. Kohn Lajos utazó Budapest.

Nyiltér*.)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott damasztot s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a. t. megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával: küld Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

E rovat alatt közlöttékért felelősséget nem vállal a szerk.

H I R D E T É S E K.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitós-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 fttől feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függőnytartók, tükrök, toilett-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, és sodronyágbetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Össze hajtható vas-ágyak 23 rugós matráccezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

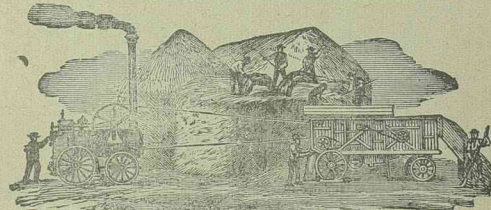
Hirdetések

olcsó áron

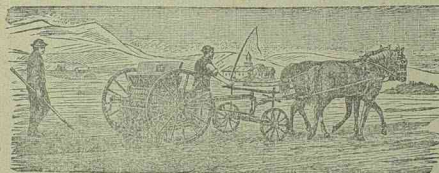
felvételnek

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Václai-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcsepítőgép-készletek 2/4, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-csepítőgépek, tisztító-rosták, konkolozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

"COLUMBIA" legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, repavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok.

Egyetemes acél-ekék és minden egyéb

2 és 3 vasú ekék gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kiadásra ingyen és bérmentve küldetnek.

Karácsonyi ajándécul a „Pesti Hirlap“ nagy képes naptára.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Példányszám 50,000.

Mutatványszámokat ingyen.

Munkatársak:

Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Dr. Kenedi Géza felelős szerkesztő, Borostyáni Nándor, Kozma Andor (Koboz), Morgenstern Gasztáv, Murai Károly, Sas Ede, Kóbor Tamás stb.

Előfizetési díj:

Csak			PÁRISI DIVAT	
	PESTI HIRLAP		együtt	
Egy évre	— — — — — 14.—	Egy évre	— — — — — 18.—	
Fél évre	— — — — — 7.—	Fél évre	— — — — — 9.—	
Negyed évre	— — — — — 3.50	Negyed évre	— — — — — 4.50	

Minden hóban jegyzéknapló.

Kiadóhivatal: Budapest, váczi-körut 78. szám.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi izléssel.
MUTATVÁNSZÁM INGYEN.

PÁRISI DIVAT

Megjelenik hetenként egyszer.

SZINES, ÉLŐ MODELLEK UTÁN KÉSZÜLT FÉNY-NYOMATU KÉPEKKEL,
SZABÁSRAJZOK, KÉZIMUNKÁK, ILLUSZTRÁLT REGÉNYEK stb.

Takarékosság izlés mellett.

Kimerítő magyarázat.

LEGSZEBB és LEGOLCSÓBB MAGYAR DIVATLAP

Előfizetési díj:

Csak			PESTI HIRLAP	
	PÁRISI DIVAT		-pal	
			együtt	
Egész évre	— — — — — 8.—	Egész évre	— — — — — 18.—	
Fél évre	— — — — — 4.—	Fél évre	— — — — — 9.—	
Negyed évre	— — — — — 2.—	Negyed évre	— — — — — 4.50	

Kiadóhivatal: Budapest, váczi-körut 78. szám.